

Ah Kabrim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Eylül 2019

Zerre değeri yok varlığımın...

Dişlenen lanetin ısırık izi ve sevdada aksayan
Name name,
Delişmen fıtratın düşkün kibri
Sefasını yüklenmekle cefa sürmek kadar
İlintisiz gün ışığı
Hürmetin iz düşümü
Makûs talihin gölgede seyri bir kelamla
Örtüşen
Muğlâk derinlik...

Nasıl ki ahvali ölümün,
Sergüzeşt bir hece
Kibirli yüreğin yas'a düşkün titri
Ölü bir iklimde doğan gece
Teneşiri tynetsiz sövgüde iz süren telaşla
Ölümün yakın ara sihride
Parlayan bir hadis gibi
Şerefine hayatın dibine vurup ömrün
Vesveselerin çamuru bulaşırken üstüne başına.

Ah, Leyla...
Yaranda hem mi izdiham?
Ah, kabrim...
Gölgeyle zikrettiğim elem
Zihniyetin efsunlu haznesi doluşkan
Rahmetin çöpsüz üzümü illa ki
Mevsim kadar hüsrân yüklü bir vaveyla:
Taş ocaklarında intihar eden ne çok güfte
Sehven ölümlü
Zevkin mağduru nice isyan
Gönül gözünde katıksız bir feveran
Düzgün ve sedalı bir hale
Zivanadan çıkan hangi düş'ü getireceksin ki hizaya?

Mağdur mevsim,
Mazlum ve yetim...
Ziyanı kendine gönlün
Dibinde yanılığ, yenilgi
Ahlât ağacında yanıp sönen yıldızla
Çevrelenmiş mabet
Bir öfkeden doğan zarar ziyan
Haşmetli kollarında ölüm meleğın
Arası kapanan yol ve nizam
Elbette at başı fırar eden telaş
Yanık bir kelimada mı saklı hazan?